

การศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครู

ในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ปภาวิญญ์ ลินสวัสดิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษาในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครและเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของข้าราชการครู ที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ในการทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในสถานศึกษา เขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 ข้อ ที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติพื้นฐานใช้การทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลวิจัยพบว่า จากการศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ครูมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตรายงูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่ต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมยุวกาชาด

*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านกิจกรรมแนะแนว โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้ มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 5- 10 ปี

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ , กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , การรับรู้ของครู

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และกำลังก้าวเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับดำรงชีวิตในสังคมที่การเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ กระทรวงศึกษาธิการ (2553,หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศไทยไว้ใน หมวดที่ 4 เริ่มตั้งแต่ มาตรา 22 ถึง มาตรา 30 สาระทั้งหมดในหมวด 4 เป็นเรื่องแนวการจัดการศึกษา ได้ครอบคลุมหลักสาระและกระบวนการจัดการศึกษาที่เปิดกว้างให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ สร้างสรรค์วิสัยทัศน์ใหม่ทางการเรียนการสอน ทั้งในระบบและนอกระบบ ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด มาตรา 24 ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้อย่างชัดเจน ดังนี้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย โดยการมุ่งเน้นการพัฒนางานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน

เขตราชบุรีบูรณะ เป็น 1 ใน 50 เขตการปกครองของกรุงเทพมหานคร จัดอยู่ในกลุ่มเขตกรุงธนใต้ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นแหล่งการค้า การบริการ และแหล่งที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก มีพื้นที่ 15.70 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองเป็น 2 แขวง คือ แขวงราชบุรีบูรณะ และแขวงบางปะกอก จัดตั้งตาม

ระเบียนกรุงเทพมหานครว่าด้วยการรวมชน พ.ศ. 2534 ลักษณะของชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนแออัด ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีสถานศึกษาระดับประถมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน จำนวน 27 แห่ง (สำนักงานเขตราชบุรีบูรณะ, ข้อมูลทั่วไปของเขตราชบุรีบูรณะ, 2559) โดยมีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่อยู่ในการดูแลของเขตราชบุรีบูรณะ ทั้งหมด 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดบางปะกอก โรงเรียนรัตนจินะอุทิศ โรงเรียนวัดแจ้งร้อน โรงเรียนวัดสารอด โรงเรียนวัดสน โรงเรียนวัดประเสริฐสุทธาวาส ซึ่งในแต่ละโรงเรียนก็มีความแตกต่างกันทั้งเรื่องของขนาดของโรงเรียน จำนวนของผู้เรียน รวมทั้งบุคลากรภายในโรงเรียน จึงทำให้การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความแตกต่างกันออกไป

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในเขตนี้ จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษาในเขตนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษาในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครและเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของข้าราชการครู ที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ในการทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในสถานศึกษา เขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 ข้อ ที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติพื้นฐานใช้การทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครู ในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ใน 4 กิจกรรมคือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมชมรม 3) กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี 4) กิจกรรมยูวาทา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษา เขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา เขตราชบุรีบูรณะสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 148 ซึ่งตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างถึง ศิริพงษ์ เสาภายน, 2556, หน้า 132) เป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

3. ระยะเวลาในการศึกษา ช่วงเดือน เมษายน – มิถุนายน 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยค้างนี้ เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครู ในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 ข้อที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .952 แบ่งเป็น 4 กิจกรรมคือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมชมรม 3) กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี 4) กิจกรรมยุวกาชาด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยค้างนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s Alpha Coefficeint) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0. 952 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ 1. สถานภาพส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย ใช้การวิเคราะห์สถิติด้วย t-test แบบ Independent สำหรับตัวแปรเพศ และ ANOVA (One-way analysis of variance) สำหรับประสพการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ครูมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตราชบุรีบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานครโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตราชภัฏวชิรบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และ ประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตราชภัฏวชิรบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่ต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมยุวกาชาด

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในเขตราชภัฏวชิรบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านกิจกรรมแนะแนว โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีการรับรู้ มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในเขตราชภัฏวชิรบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครู ในเขตราชภัฏวชิรบูรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารมีการบริหารจัดการให้ครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องมีการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือกิจกรรมยุวกาชาด ลูกเสือ – เนตรนารี และ กิจกรรมชมรมและมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้มีการอบรม พัฒนาตนเองอยู่เสมอซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุพิชญ์ ประจัญยุท(2552) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมด้านกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกร เกียรติยศกุล (2551) ที่ศึกษาความสามารถในการบริหารงานกิจกรรมยุวกาชาด โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอบ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าความสามารถในการบริหารงานกิจกรรมยุวกาชาด โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอบ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 1 กิจกรรมแนะแนว โดยภาพรวมและรายข้อ ครูมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหารส่งเสริม สนับสนุน และให้ครูได้มีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญ์ ประจัญยุท(2552) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมด้านกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกูล ศรีสวัสดิ์(2550) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวัดวังศาลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง ในโรงเรียนวัดวังศาลา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 กิจกรรมชมรม โดยภาพรวมและรายชื่อ ครูมีการรับรู้ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหาร ประชุมชี้แจงให้ครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการอบรมพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนชมรม ตามความถนัดและความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิชญ์ ประจัญฤทธิ์ (2552) ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 พบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อ การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมทั้งด้านกิจกรรมแนะแนวและด้านกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับ มาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกูล ศรีสวัสดิ์(2550) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในโรงเรียนวัดวังศาลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง ในโรงเรียนวัดวังศาลา โดย ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 3 กิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี โดยภาพรวมและรายชื่อ ครูมีการรับรู้ในระดับมาก แสดง ว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองด้วยการอบรมตามหลักสูตรของสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกูล ศรีสวัสดิ์ (2550) ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในโรงเรียนวัดวังศาลา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง (Deming Cycle) ในโรงเรียนวัดวังศาลา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร ณ พัทลุง (2552) ศึกษาปัญหาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของบุคลากรโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ได้ ปฏิบัติงานโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของบุคลากร โรงเรียน มีปัญหาน้อย อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีได้รับการสนับสนุน ทั้ง ในด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานจากผู้บริหารและบุคลากรครู และการได้รับการ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือจากทุกฝ่าย โดยมีค่าเฉลี่ยด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางการ ปฏิบัติสูงที่สุดและมีค่าเฉลี่ยด้านการนิเทศและติดตามต่ำที่สุด

ด้านที่ 4 กิจกรรมยุวกาชาด โดยภาพรวมและรายชื่อ ครูมีการรับรู้ในระดับมาก แสดงว่า ผู้บริหาร มีการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการของยุวกาชาด มีการ เปิด ปิด กิจกรรมในทุกครั้งของการเรียนการสอน และมีการอบรมพัฒนาตนเองตามหลักสูตรของกิจการยุวกาชาดเปิดให้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สิริกร เกรียงสกุล (2551) ที่ศึกษาความสามารถในการบริหารงาน กิจกรรมยุวกาชาด โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอบ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 1 พบว่า ความสามารถในการบริหารงานกิจกรรมยุวกาชาด โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอบ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญ์ ประจัญยุทร(2552,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมด้านกิจกรรมนักเรียนอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครู ในเขตรายชื่อบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

2.1 ด้านเพศ ครูที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในเขตรายชื่อบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย แข่งขัน (2556) ศึกษาบทบาทในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความเห็นของครูและผู้บริหารแตกต่างกัน เมื่อจำแนกผู้บริหารและครูตามอายุ ส่วนเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาและขนาดของโรงเรียน ไม่พบข้อแตกต่าง

2.2 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของโรงเรียนในเขตรายชื่อบุรณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่พบข้อแตกต่าง ยกเว้นด้านกิจกรรมแนะแนวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณะ คำสุวรรณ(2550) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนบุรณะศึกษา เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิชัย แข่งขัน (2556) ศึกษาบทบาทในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาผลการวิจัยพบว่าเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความเห็นของครูและผู้บริหารแตกต่างกัน เมื่อจำแนกผู้บริหารและครูตามอายุ ส่วนเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาและขนาดของโรงเรียน ไม่พบข้อแตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครู เช่น อายุ เพื่อสร้างแรงจูงใจและสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

2. ควรมีการศึกษากิจการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครู ในกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น ศึกษาทั่วประเทศทุกโรงเรียนที่สังกัดกลุ่มเขตพื้นที่ของโรงเรียนเช่น กลุ่มกรุงธนใต้ หรือ ทั้งสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร

3. ควรมีการออกแบบการวิจัยให้ละเอียดมากขึ้น โดยศึกษาตัวแปรเป็นด้าน ๆ โดยเฉพาะ เช่น การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านกิจกรรมยวชาตามการรับรู้ของครู เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น*

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร : ไม่ปรากฏ

กฤษณะ คำสุวรรณ. (2550). *บทบาทของผู้บริหารในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนบูรณะศึกษา*

เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เกื้อกูล ศรีสวัสดิ์. (2550). *การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวัดวังศาลา สังกัด สำนักงาน*

เขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต1. วิชานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

ราษฎร์บูรณะ : *ข้อมูลเขตราษฎร์บูรณะ* .(Online) เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2560

วุฒิชัย แข่งขัน. (2556). *บทบาทการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น*

พื้นฐานพุทธศักราช 2551 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองศรีอยุธยา. วิชานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ศิริพงษ์ เสาภายน. (2559). *การศึกษาอิสระ Independent Studies*. กรุงเทพมหานคร : มิตรภาพ การพิมพ์

และสตีวดีโอ จำกัด

สมพร ณ พัทลุง. (2552). *ปัญหาในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*

พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี. วิชานิพนธ์ศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

สิริกร เกรียงสกุล. (2551). ความสามารถในการบริหารงานกิจกรรมยุวภาษา โรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอ
บ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุพิชญ์ ประจัญยุทธ. (2552). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา อุบลราชธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.